

Månemannen

Vamp

Den første morgentime er i rute
for natten er blitt gråhåret og blek.
Nå holder verden pusten sin der ute
og månen er en gyllen tankestrek.

**Nå er det sent. Nå er det tidlig.
Se, månemannen bukker dypt og stilig.**

Nå svinger heksen seg i siste dansen,
og skyggene er skygger mer enn før.
Snart vekker solen verden ut av trancen,
mens trollet sprekker og vampyren dør.

**Nå er det sent. Nå er det tidlig.
Se, månemannen bukker dypt og stilig.**

En dannet bil slår blikket ned i svingen.
Der står en grønnøyd hulder uten klær.
Hu var der visst! Men nei, nå er der ingen.
Hun flyktet mellom natt og dag og trær.

**Nå er det sent. Nå er det tidlig.
Se, månemannen bukker dypt og stilig.**

Den dømte ber for aller siste gangen
før han blir tatt med utenfor og skutt.
Mens munken gjør seg klar til morgensangen,
slår solen til – og nok en døgn blir brutt.

**Nå er det sent. Nå er det tidlig.
Se, månemannen bukker dypt og stilig.**